

Ul Świątego Michała

miesięcznik parafii św. Michała Archanioła w Skazyszowie

BĄDŹ WIERNY AŻ DO ŚMIERCI I DAM CI WIENIEC ŻYWOTA

28 czerwca 2020 * nr 6 / 165 rok XV

*"Gdy będzie wam trudno,
gdy będziecie w życiu przeżywać
jakieś niepowodzenie, czy zawód,
niech myśl Wasza biegnie
ku Chrystusowi, który was miłuje,
który jest wiernym towarzyszem
i który pomaga przetrwać
każdą trudność."*

/św. Jan Paweł II/

W telegraficznym skrócie

W przypadającym 26 maja Dniu Matki, podczas wieczornej modlitwy różańcowej, poprowadzonej również przez dzieci, modliliśmy się w intencji wszystkich matek, zarówno żyjących, jak i tych, które już są u Boga.

Każdy chętny mógł swoją mamę wcześniej zgłosić w zakrystii, by szczególnie w tej modlitwie powierzyć ją Maryi i Opatrzności Bożej.

Tegoroczna tradycyjna Pielgrzymka Mężczyzn do Piekar Śl. odbywająca się zwykle w ostatnią niedzielę maja (w tym roku 31 maja), z powodu trwającej pandemii koronawirusa ograniczona została jedynie do transmisji telewizyjnej i radiowej.

Procesja w Uroczystość Bożego Ciała (w tym roku przypadająca w dniu 11 czerwca), również ze względu na koronawirusa, odbyła się jedynie wokół kościoła. W czterech miejscach odczytane były Ewangelie i udzielone zostało błogosławieństwo. /foto str. 2,3/

19 czerwca br. kolejna grupa dzieci z klas III przygotowująca się do swojej Pierwszej Komunii Świętej przystąpiła do Pierwszej Spowiedzi Świętej. /foto str. 6/

W każdą środę od godz. 8.00 do Mszy Świętej wieczornej jest w naszym kościele całodzienna Adoracja Najświętszego Sakramentu. Nie ma wyznaczonych pór czuwania dla poszczególnych ulic, ale każdy może o dowolnej porze przyjść się wymodlić. Nasza świątynia jest otwarta codziennie, od rana do wieczora. Zachęcamy, by przejeżdżając obok kościoła czy odwiedzając cmentarz, wstąpić na Adorację.

Ze względu na pobyt w kwarantannie naszych katowickich biskupów, planowane na 24 czerwca br. udzielanie Sakramentu Bierzmowania młodzieży klas ósmych, przeniesione zostało na inny, bliżej nieokreślony termin.

22 czerwca br. o godz. 20.30 odmówiony został 100. różaniec, zaś 25 czerwca – 103. różaniec upamiętniający przypadającą w tym roku 103. rocznicę objawień Maryi w Fatimie. W niedzielę, 28 czerwca br. będzie ostatnie w naszej parafii Nabożeństwo Różańcowe o 20.30.

Od poniedziałku, 29 czerwca br. powracamy do różańca przed Mszą Świętą prowadzonego przez członków poszczególnych Róż Różańcowych.

Podziękowania do wszystkich parafian i nie tylko, za wszelkie formy służby na rzecz naszej parafii: pracy, pomocy finansowej i materialnej, gesty życzliwości, uczynności, dobre słowo! Serdeczne Bóg zapłać za wszelkie dary, Bóg zapłać za wpłaty na konto parafialne (podawane w każdym numerze gazetki), Bóg zapłać za wszelkie indywidualne ofiary, Bóg zapłać za wszystkie gesty pomocy i życzliwości:

Anonimowi Ofiarodawcy, Bonarek Joanna, Brzemia Teresa Eugeniusz, Chór Absolwent, Chrobok Mirosława, Cieślak Sebastian, Cofalik Teresa Tadeusz, Dobisz Brygida Janusz, Drastig Anna Marek, Durczok Grażyna Piotr, Dziaćko Marcelina Adam, Frysztański Anna Tadeusz, Gąsior Ewa Mieczysław, Grabiec Jan, Grzonka Jadwiga Jan, Grzonka Renata, Grzonka Tatiana, Hałacz Stefania Jan Tomasz, Holesz Zenon, Hudek Cecylia Erwin, Jaskóła Rajmund, Jureczko Renata, Kalusek Beata Marek, Kieć Krzysztof, Klapuch Izabela Tadeusz, Klapuch Maria Jan, Klepek Gertruda Franciszek, Knura Maria, Kopertowski Bożena Stanisław, Kopiec Barbara Jan, Kopiec Danuta, Kosider Dominika Jarosław, Kosider Joanna Krzysztof, Kościelni,

Kraski Danuta Stanisław, Laskowska Bogusława, Ledwoń Halina Antoni, Ledwoń Halina Edward, Lewicki Karina Leszek, Maciejewska Rita, Marcol Barbara Łucjan, Martynowski Wiesława Andrzej, Mroczek Janina Andrzej, Mrukwa-Kominek Ewa Rajmund, Musioł Mariola Łucjan, Nolewajka Ewa Jan, Oaza Rodzin, Organistki, Ostrzolek Urszula Piotr, Oślizło Salomea Józef, Palka Mariola Andrzej, Peterek Leokadia, Polnik Imelda, Przybyła Kornelia Edmund, Rodzina bł. Edmunda, Róże Różańcowe, Siostry Służebniczki, Smolorz Alicja Wiesław, Smolorz Natalia, Sobik Monika Paweł, Sokolowski Krzysztof, Sosna Cecylia Antoni, Swoboda Halina Zenon, Szafarze Komunii Świętej, Szczepański Iwona Bogusław, Szczesny Wanda Jan, Szczypka Danuta Kazimierz, Szkatula Aurelia Hilary, Szkatula Mirela, Szula Krystyna Piotr, Tatarczyk Marlena Józef, Tłolka Ewa Henryk, Wala Irena, Wala Milena Robert, Wilk Iwona, Witek Bożena Krzysztof, Wnuk Danuta Łucjan, Wnuk Gabriela Bogusław, Wuwer Henryka Rajmund, Wysłucha Renata Bolesław, Zajęc Beata Andrzej, Zespół Charytatywny, Zespół Familijo, Zespół Spokobabki, Zieleźny Urszula, Zielonka Aleksandra Krzysztof.

Nie chcąc pominąć nikogo – wszystkim serdeczne Bóg zapłać!

ks. W. T.

Święta Korona

W ostatnich miesiącach za przyczyną zbieżności nazwy zrobiło się znowu głośno o tej nieco zapomnianej świętej męczennicze pierwszych wieków, której kult był bardzo rozpowszechniony w północnych Włoszech, Austrii i Bawarii.

Według źródeł z IV wieku z Antiochii, narzeczony Korony – Viktor – był chrześcijaninem i żołnierzem w Azji Mniejszej. W czasie prześladowań w II wieku za cesarza Marka Aureliusza, został on oskarżony, a następnie ścięty. Szesnastoletnia Korona, która odwiedzała go w więzieniu, również została pojmana i brutalnie uśmiercona. Według Martyrologium Rzymskiego miało to miejsce w Syrii, 14 maja. Na ten dzień przypada jej wspomnienie. Grób świętej znajduje się w bazylice św. Korony i Viktora w Feltre, w północnych Włoszech.

Cesarz Otton III przywiózł relikwie św. Korony do Akwizgranu (Aachen), gdzie przechowywane są obecnie w relikwiarzu, w skarbcu katedry. Ponadto istnieją kościoły i miejsca pielgrzymkowe jej poświęcone w Austrii: St. Corona am Schöpfel w Lasku Wiedeńskim, St. Corona am Wechsel w Dolnej Austrii, a w Dolnej Bawarii – St. Corona bei Staudach in Massing oraz w kościele Matki Bożej w Handlab – słynący łaskami obraz św. Korony.

Święta Korona jest patronką rzeźników i poszukiwaczy skarbów. Wzywa się ją także w problemach z pieniędzmi oraz – kto by przypuszczał – w czasach zarazy.

A. F.

zdjęcia: relikwiarz -
www.aachener-domschatz.de,

kościół w St. Corona am Schöpfel, Wolfgang Glock/Wikimedia Commons

kapliczka poświęcona ofiarom epidemii 2020 w Köttmannsdorf (Karyntia) Naturpuur/Wikimedia Commons,

figurka z St. Corona am Wechsel, Wolfgang Glock/Wikimedia Commons

Spowiedź dzieci pierwszokomunijnych

Dar Róż Różańcowych dla naszej parafii

Moc modlitwy różańcowej jest niezaprzeczalna. Nie trzeba o tym przekonywać, bo wielu ma swoje własne doświadczenie.

Pragniemy jeszcze raz bardzo podziękować wszystkim członkom Róż Żywego Różańca za modlitwę – tę w domu i w kościele, a także za złożony dar materialny na naszą parafię. Bóg zapłać wszystkim realizującym treść V Przykazania Kościelnego: *"Troszczyć się o potrzeby Wspólnoty Kościoła"*.

Serdeczne Bóg zapłać: Anonimowi Ofiarodawcy, Babilas Alicja, Barciok Irena, Bem Hiacenta, Bialecka Renata, Bienia Anna, Bienia Gabriel, Bienia Henryk, Bienia Zofia, Błędowska Beata, Brachmańska Halina, Brzemia Danuta, Brzoza Alicja, Brzoza Barbara, Chrobok Mirosława, Cofalik Teresa, Cudnowska Adriana, Cudnowska Maria, Czaja Halina, Czaja Irena, Czerwińska Magdalena, Dębowy Stefania, Dudek Lidia, Dziewior Lidia, Folwarczny Aniela, Folwarczny Gertruda, Folwarczny Urszula, Frysztańska Anna, Frysztański Tadeusz, Gajdosz Irena, Gajdosz Jan, Gaszka Wiesława, Gawliczek Kornelia, Gawliczek Teresa, Gąsior Ewa, Głogowska Stefania, Górecka Joanna, Grabiec Aniela, Grabiec Grażyna, Grabiec Klara, Grabiec Romana, Grobelny Maria, Grzegoszczyk Aurelia, Grzegoszczyk Emilia, Grzegoszczyk Erna, Grzegoszczyk Eugeniusz, Grzegoszczyk Grażyna, Grzonka Renata, Hejna Jolanta, Hetmaniok Irena, Hojka Aniela, Hojka Gabriela, Holesz Alicja, Hudek Agnieszka, Hudek Andrzej, Hudek Aniela, Hudek Cecylia, Hudek Ewa, Hudek Halina, Hudek Leon, Hudek Tadeusz, Janowska Lidia, Jureczko Anna, Jureczko Renata, Kalicki Adam, Kalusek Urszula, Kamińska Irena, Kielbasa Wiesława, Klapuch Agnieszka, Klepek Gertruda, Kłosek Krystyna, Knura Maria, Koleczek Tomasz, Kopiec Adelajda, Kopiec Czesława, Kopiec Henryk, Kopiec Marzena, Kopiec Mirosław, Kopietz Barbara, Korfanty Urszula, Kosider Aniela, Kożuch Irena, Krzysztala Cecylia, Krzysztala Elfryda, Krzyżok Janina, Kubiak Joanna, Kubica Alina, Kubica Danuta, Kubica Irena, Kubica Ewa, Kubica Maria, Kucharczyk Danuta, Kuczera Agnieszka, Kufka Henryka, Kurzydym Regina, Kuś Ewa, Kuś

Izolda, Kuś Wiesława, Kyrzcz Jadwiga, Langer Gertruda, Ledwoń Antoni, Ledwoń Halina (zul. 1-Maja), Ledwoń Halina (z ul. Powstańców Śl.), Lewkowicz Teresa, Lubos Aniela, Maciejewska Rita, Madecka Romana, Marcol Barbara, Marcol Bożena, Marcol Wanda, Matera Władysława, Menżyk Barbara, Mikulka Bronisława, Mikulka Gerwazy, Mołdrzyk Barbara, Mołdrzyk Halina, Mrozek Adela, Najda Maria, Olesińska Stefania, Orszulik Irena, Ostrzolek Urszula, Oślizło Agnieszka, Oślizło Aniela, Oślizło Aurelia, Oślizło Eryk, Oślizło Henryk, Oślizło Jerzy, Oślizło Jolanta, Oślizło Józef, Oślizło Salomea, Pająk Anna, Pająk Ludwik, Paloc Gizela, Paloc Teresa, Palka Andrzej, Palka Mariola, Paszek Elżbieta, Pawera Eugenia, Pawliczek Mirosława, Pawliczek Zdzisław, Penkala Bogusława, Penkala Halina, Penkala Roman, Penkala Tadeusz, Peterek Leokadia, Pękala Aurelia, Pękala Ewald, Piecha Eugenia, Piechaczek Danuta, Piechaczek Irena, Piórecka Aniela, Piórecka Iwona, Polnik Imelda, Polednik Gerwazy, Polednik Róża, Popek Eugenia, Popek Roman, Porwoł Helena, Potysz Wanda, Przybyła Aniela, Przybyła Barbara, Przybyła Kornelia, Przybyła Sylwia, Psota Anna, Pyz Halina, Pyz Jolanta, Pyz Tadeusz, Rduch Grażyna, Robak Anna, Robak Robert, Rufert Stanisława, Rugor Dorota, Sikora Halina, Sikora Janina, Sikora Maria, Sitek Halina, Sitek Janisława, Skupień Lidia, Słupik Janina, Smolorz Natalia, Smolorz Zofia, Sobczuk Krzysztof, Soltys Eufemia, Stabla Alina, Stabla Helena, Stebel Gertruda, Swoboda Halina, Swoboda Zenon, Sylwesiuk Blandyna, Sylwesiuk Tadeusz, Szczepańska Krystyna, Szczeponek Krystyna, Szczypka Danuta, Szkatula Aurelia, Szkatula Sylwia, Szlachta Iwona, Szlachta Urszula, Szlachta Wanda, Szula Krystyna, Szymiczek Stefania, Tolarz Grażyna, Tolarz Kornelia, Tolarz Małgorzata, Toman Anna, Toman Salomea, Tosta Ewald, Tytko Mariola, Wajda Hildegarda, Walter Erna, Walter Grzegorz, Walter Krystyna, Walter Marzena, Wąs Irena, Wija Eugenia, Wija Ewa, Wija Krzysztof, Wiśniewska Lidia, Witek Mieczysław, Wnuk Gabriela, Wojacek Alina, Wyrzuc Irena, Wysłucha Bolesław, Wysłucha Eugenia, Wysłucha Renata, Żymelka Alojzy, Żymelka Magdalena.

ks. W. T.

Pierwsza Komunia Święta

21 czerwca br., w kościele naszej parafii podczas Mszy Świętej o godzinie 10.30, do Pierwszej Komunii Świętej przystąpiła druga grupa dzieci z klas III. A byli to: Cudnowska Weronika, Drastig Mateusz, Drózd Hanna, Glenc Błażej, Glenc Kacper, Klóska Nadia, Marcol Tomasz, Misiarz Filip, Misiarz Nikodem, Molenda Filip, Polnik Emilia, Popek Ewelina, Przybyła Kacper, Salamon Oliwier, Salamon Mikołaj, Seiffert Emilia, Seiffert Marcel i Tracz Paulina.

ks. W. T.

Jestem szczęśliwy, że przyjąłem już Pana Jezusa. To był najszczęśliwszy dzień w moim życiu. Ze względu na pandemię Pierwsza Komunia Święta wyglądała inaczej, ale za to przybliżyła nas do Jezusa jeszcze bardziej. Kiedy w sobotę 30 maja mama powiedziała, że w niedzielę pójdziemy do kościoła, nie byłem zadowolony, bo przecież panuje pandemia, ale mama przypomniała mi, że 21 czerwca przyjmę Pana Jezusa do swojego serca i czas, aby Go odwiedzić. Ta niedziela była wyjątkowa, chociaż w kościele było niewiele ludzi i wszyscy siedzieli w maseczkach, z dala od siebie. Byłem dumny, że jestem w kościele, a nie patrzę na niego

przez okno swojego pokoju. Kiedy przystąpiłem do pierwszej spowiedzi, poczułem się "lekki" – te grzechy naprawdę ciążyły mi na sercu. W dzień mojej Komunii byłem bardzo zestresowany, zastanawiałem się, jak smakuje Pan Jezus, a smakuje podobnie jak opłatek, ale o smaku chleba – Chleba Bożego. To niesamowite uczucie, kiedy Jezus zamieszkał w moim serduszk. Będę się starał, aby zawsze Mu było u mnie dobrze!

Kacper P.

*Dziękujemy Ci sercem ukochany Chryste,
że przyszedłeś do nas w bieli Hostii czystej.*

*Już ten Wielki Dzień nastał,
gdy przyjęliśmy Cię w sercu swoim,
a Ty spoglądasz na nas z nieba
w Miłosierdziu swoim.*

Stokrotne Bóg zapłać! Księdzu Proboszczowi, Siostrze Ryszardzie i wszystkim pozostałym osobom, dzięki którym mogło się odbyć to piękne i wielkie święto naszych dzieci! Jest to ogromne przeżycie duchowe dla całej rodziny! Bóg zapłać!

Oliwier i Mikołaj Salamon z rodzicami

Życia w czasie pandemii ciąg dalszy...

Już prawie cztery miesiące żyjemy w innej rzeczywistości. Po innej, mocno ograniczonej w swych obchodach Wielkanocy, przyszedł czas na bardziej duchowo i w mniejszym gronie przeżywane Pierwsze Komunie Święte i Boże Ciało bez tradycyjnych czterech ołtarzy. Tylko młodzież dalej czeka na swoją dojrzałość chrześcijańską wyrażoną w Sakramencie Bierzmowania...

Powoli wracamy do normalności. Otwierają się urzędy, sklepy, galerie, znoszone zostają kolejne obostrzenia sanitarne. W kościołach całkowicie zniesiono wprowadzone limity (najpierw 50, potem 75 osób) uczestniczących we mszach i nabożeństwach, przywrócono służbę szafarzy i ministrantów, posługę chorym. Ten czas zdążył już jednak zaszczerpieć w nas niektóre zachowania na stałe...

Wielu przeorganizowało swoje życie codzienne. Dalej z obawą, raz w miesiącu większe zakupy. W końcu wizyta u fryzjera, bo w pracy trzeba jednak pewien standard utrzymać. Kończą się e-lekcje. Rok szkolny zakończony przez internet – plecaki już dawno leżą zapomniane w kątach. Bez kwiatka, bez uroczystej akademii, tylko oceny te same – wypracowane przez uczniów w całym roku.

Wreszcie, po trzech miesiącach fizycznej nieobecności w kościele, z ulgą wychodzimy z konfesjonau i w pełni uczestniczymy we Mszy Świętej. W maseczce, z zaparowanymi od śpiewu okularami, z radością i dziwnym spokojem umysłu i duszy, nawet, jeżeli wciąż z tyłu głowy jest obawa przed zarażeniem... Komunia Święta na rękę – i wszechobecna wątpliwość – czy jestem godzien ja, zwykły grzesznik, by tak dotykać Pana Jezusa? Pan Jezus takich wątpliwości nie ma. Chce przyjść do każdego z nas... Teraz już jesteśmy pewni, że spowiedź, Msza Święta niedzielna i Komunia wracają do naszego życia namacalnie. Niedziela jest już taka, jak kiedyś, taka, jaka powinna być...

Wieczorami dalej dziękujemy Bogu za każdą godzinę, dzień i miesiąc w zdrowiu. Coraz więcej osób – nawet dzieci i młodzieży – przychodzi modlić się do kościoła. Aż trudno uwierzyć, że to już ponad sto dni wybieramy wieczorem rozmowę z Maryją, zamiast nadawanego zwykle o tej porze ulubionego serialu... Z upływem czasu obserwujemy niestety też parę razy pewne zaniedbania w tej kwestii...

Właściwie przestajemy już śledzić codzienne statystyki koronawirusowe. Wydaje się, że sytuacja jest opanowana. Dalej chronimy się maseczkami, rękawiczkami i płynami dezynfekującymi. Tymczasem wirus nie odpuszcza – zwłaszcza u nas, na Śląsku. Pojedyncze sygnały syreny policyjnej, słyszane gdzieś w oddali wsi każdego dnia, pozwalają domyślać się, że kolejna rodzina jest na kwarantannie... Bezobjawowo. To nie dotyczy tylko kopalń. Teraz wirus nieświadomie roznoszony jest wszędzie. Znowu powraca lęk i obawa. Ale teraz jest już inaczej niż na początku. Do pewnych rzeczy się przyzwyczailiśmy, pewne przyswoiliśmy, a z niektórymi nauczyliśmy się po prostu żyć...

Co czeka nas dalej? Nie wiemy. Ale umocnieni wiarą, nadzieją i miłością płynącą z Eucharystii, dziękujemy Bogu za wszystkie doświadczenia ubiegłych miesięcy – za zdrowie, chorobę, izolację i za to, że wciąż żyjemy...

C. B.

Koronawirus – zabójca

Tego nikt nie przewidział,
że nasze dobre życie zmienić się może,
wtedy, gdy zapomnimy o Tobie, nasz Boże.
Chcieliśmy być mądrzejsi i sami dla siebie,
Tobie nie dziękować, nie prosić w potrzebie.

I nadeszły złe czasy – nic nie poradzimy,
sami, zagubieni, umrzeć się boimy.

Przyszło zrezygnować z bogactwa, rozpusty,
– niechby tylko wszyscy przeżyli i dom nie był pusty.

Wielu z nas do kościoła chodzić się nie chciało,
aż nadszedł czas, gdy przed nami drzwi pozamykano.

Na nic się zdają grube miliony
– odźwierny jest nieprzekupny – stoi niewzruszony.

Lidia Dziewior

Ziarno

W czwartek, 18 czerwca br. przeżywalismy ostatnią już w tym roku szkolnym i katechetycznym Mszę Świętą szkolną. W ciągu całego roku dzieci zbierały tzw. Ziarno – czyli karteczki z fragmentami Ewangelii niedzielnych wraz z zagadkami i rebusami do rozwiązania. Odpowiedzi wrzucane były w każdą niedzielę na Mszy Świętej o 10.30 do koszyczka, a spośród nich losowano po trzy osoby otrzymujące drobne nagrody.

Na ostatniej mszy szkolnej dzieci, które przyniosły ze sobą komplet zebranego Ziarna, lub te, którym brakowało maksymalnie trzech sztuk, zostały nagrodzone. Okazało się, że zbierać wszystko to było niełatwe zadanie!

"Każdy dzień jest pewnego rodzaju cudem. Nie ma dnia, aby Bóg w delikatny sposób

nie dał o sobie znać, nie zesłał znaku swego zatroskania" (św. Matka Teresa z Kalkuty). Tak też było i w tym dniu. Wielka była nasza radość, ponieważ nagrody za Ziarna oraz dla wszystkich dzieci obecnych na mszy podarowała w imieniu

Koła Gospodyń Wiejskich pani Grażyna Rduch. Czekolady i soczki bardzo ucieszyły nie tylko podniebienia, ale też i serca naszych dzieci.

Serdeczne Bóg zapłać ofiarodawcom!

s. M. Ryszarda

Zarządzenie Metropolity Katowickiego odnośnie do sprawowania posługi duszpasterskiej i liturgicznej z dnia 28.05.2020 roku.

Wstęp

W związku z sytuacją epidemiologiczną dotychczasowe akty prawne Metropolity Katowickiego obowiązują nadal w takim zakresie, jaki określają najnowsze rozporządzenia władzy cywilnej, ze szczególnym uwzględnieniem wskazań zaktualizowanych w niniejszym zarządzeniu.

1. Odwołanie dyspensy

Z dniem 6 czerwca br. odwołana zostaje ogólna dyspensa od obowiązku uczestnictwa w niedzielnej Mszy Świętej. Zgodnie z przepisami prawa kościelnego "wierni są zobowiązani do uczestnictwa w Eucharystii w niedzielę i dni nakazane, chyba, że są usprawiedliwieni dla ważnego powodu, np. choroba, pielęgnacja niemowląt" (por. KKK 2180, 2181, 2182).

W obecnej sytuacji utrzymuje się dyspensę dla osób w podeszłym wieku, osób z objawami infekcji oraz tych, którzy czują obawę przed zarażeniem. Wiernych, którzy z uzasadnionej racji nie mogą uczestniczyć w niedzielnej Eucharystii, zachęcam do duchowej łączności ze wspólnotą Kościoła, korzystania z transmisji telewizyjnych, radiowych bądź internetowych oraz do stosowania praktyki Komunii św. duchowej.

2. Sprawowanie Eucharystii i innych nabożeństw w kościele

Podczas sprawowania Eucharystii i innych nabożeństw, które zostają przywrócone zgodnie z kalendarzem liturgicznym i parafialną tradycją, należy z najwyższą troską zachować wszystkie zasady dotyczące bezpieczeństwa, stosownego dystansu osób, zasłaniania ust i nosa (z wyjątkiem celebransa) oraz dezynfekcji powierzchni.

Za zgodą rodziców i z zachowaniem wszystkich rygorów sanitarnych przywraca się posługę służby liturgicznej, w tym ministrantów, lektorów, kantorów oraz scholi, a także udzielanie Komunii św. w kościele przez nadzwyczajnych szafarzy.

Nadal zalecam wiernym przyjmowanie Komunii św. na rękę, a celebransom tę formę jej udzielania.

3. Sprawowanie sakramentu pokuty i pojednania

W ślad za zarządzeniem z dnia 16 maja br., zachęcam wiernych do korzystania z sakramentu pokuty i pojednania, zwłaszcza w okresie wielkanocnym, który trwa do niedzieli Trójcy Przenajświętszej (7 czerwca br.) i do pełnego uczestnictwa we Mszy Świętej, tzn. z przyjęciem Komunii św.

4. Duszpasterstwo

Przywracamy w parafiach odwiedziny chorych z posługą sakramentalną, z zastosowaniem wszystkich aktualnie obowiązujących zasad sanitarnych. Zaleca się rozłożenie tej posługi w czasie, aby nie kumulować odwiedzin w jednym dniu.

Udzielanie sakramentu bierzmowania w parafiach należy organizować za pośrednictwem Wydziału Duszpasterstwa Kurii Metropolitalnej, a następnie szczegóły uzgadniać z biskupem – szafarzem sakramentu.

W nawiązaniu do pkt. 5 zarządzenia z dnia 4 maja br., polecam proboszczom zorganizowanie uroczystości wczesnej i pierwszej Komunii św. w ścisłej współpracy z rodzicami i katechetami, z zachowaniem obowiązujących zasad sanitarnych i z uwzględnieniem rozporządzeń władzy cywilnej.

Biorąc pod uwagę aktualnie obowiązujący stan prawny, możliwe będzie zorganizowanie procesji Bożego Ciała. Zaleca się jej organizację wokół kościoła z czterema błogosławieństwami, bez konieczności budowy osobnych ołtarzy. Należy przy tym zastosować najnowszą normę służb medycznych, według której w zgromadzeniach poza budynkami kultu może uczestniczyć do 150 osób, a także stosowne zalecenia sanitarne. Zalecam także wystawienie Najświętszego Sakramentu do adoracji wiernych po ostatniej Mszy Świętej przedpołudniowej do Mszy Świętej wieczornej.

Przywracamy duszpasterstwo dzieci i młodzieży, w tym pracę formacyjną służby liturgicznej, Dzieci Maryi, ERM, Ruchu Światło-Życie, a także innych grup parafialnych. W porozumieniu ze szkołą, rodzicami oraz katechetami można planować Msze Święte szkolne, zwłaszcza na zakończenie roku szkolnego.

5. Duchowieństwo

Przywracamy dekanalne spotkania formacyjne w II czwartek każdego miesiąca. Zachowując zasadę rezydencji, duchowni mogą korzystać z przysługującego im dnia wolnego.

Niniejsze zarządzenie obowiązuje od dnia 30 maja 2020 r. (z wyjątkiem zniesienia dyspensy). Należy je umieścić w gablotce i na głównej stronie internetowej parafii oraz przekazać i wyjaśnić wiernym w ogłoszeniach parafialnych.

*Arcybiskup
Wiktor Skworc
Metropolita Katowicki*

Katowice, 28 maja 2020 r.

Zarządzenie Metropolity Katowickiego w aktualnej sytuacji epidemiologicznej z dnia 18 czerwca 2020 roku

1. W związku z pojawiającymi się – w szeroko pojętej przestrzeni społeczno-kościelnej – zakażeniami koronawirusem i zachorowaniem na Covid-19, mając na uwadze zdrowie i życie wiernych, których otaczamy duszpasterską troską oraz duszpasterzy, zwracam się do wszystkich z serdecznym apelem **o konsekwentne i wytrwale stosowanie się do zaleceń sanitarnych. Aktualnie chodzi o zasłanianie ust i nosa.** Wskazanie to obowiązuje wszystkich uczestników liturgii z wyjątkiem celebrazów. Przypominając zaś Zarządzenie z dnia 28 maja br., nadal zalecam wiernym przyjmowanie Komunii św. na rękę, a celebrazom tę formę jej udzielania (p. 2), o czym duszpasterze powinni systematycznie informować.
2. W związku z przypadkami zachorowania duchownych na Covid-19 i orzeczeniem wobec nich kwarantanny, zarządzam co następuje: stwierdzenie zakażenia i orzeczenie kwarantanny wobec duchownego i jego najbliższych współpracowników – podjęte przez kompetentne służby sanitarne (Sanepid) – skutkuje w trybie natychmiastowym poddaniem się wskazaniom służb sanitarnych i koniecznością zgłoszenia tego faktu do dyrektora Wydziału Duszpasterstwa;
 - w razie nakazu okresowego zamknięcia parafialnego kościoła, wiernym tej parafii udzielam dyspensy od obowiązku uczestniczenia w niedzielnej Mszy Świętej. Równocześnie zachęcam, aby w miarę możliwości uczestniczyli we Mszy Świętej w kościołach parafii sąsiednich lub przeżywali Mszę Świętą dzięki transmisjom;
 - po uzyskaniu zgody Sanepidu na ponowne otwarcie kościoła należy bezzwłocznie udostępnić świątynię wiernym i podjąć sprawowanie sakramentów przez duszpasterzy nie objętych kwarantanną (np. księża z dekanatu).

Bracia i Siostry!

W czasie zmagania się z zagrożeniami związanymi z trwającym stanem epidemicznym, szczególnego znaczenia w relacjach społecznych nabiera zasada solidarności, która konkretyzuje się poprzez budowanie wzajemnych więzi, gesty pomocy, przyjaźni i miłości społecznej. Wyjątkową formą solidarności jest modlitwa, przede wszystkim udział we Mszy Świętej. Wyrażając radość ze zniesienia limitu wiernych mogących uczestniczyć w zgromadzeniach religijnych, serdecznie zachęcam i zapraszam do udziału w Wielkiej Tajemnicy Wiary, która daje życie. Bądźmy wierni niedzielnej Eucharystii i świętowaniu niedzieli jako dnia Boga i człowieka!

Wszystkich serdecznie zachęcam do wytrwałej modlitwy. Wołajmy nieustannie: *Święty Boże, Święty Mocny, Święty Nieśmiertelny – zmiłuj się nad nami!*

Zgodnie z dotychczasową praktyką Zarządzenie należy umieścić w gablotce i na głównej stronie internetowej parafii.

Wiktor Skworec
Arcybiskup Metropolita Katowicki
Katowice, 18 czerwca 2020 r. VA I – 53/20

Urodziny księdza proboszcza Witolda Tatarczyka

Coś po naszymu - pielgrzymkowe wspomnienia...

Piynkie sie witom z Wami w tych ciynżkich czasach, ludkowie złoci! I choć leko ni ma, co musicie prziznać, to nic na to nie poradzymy. Muszmy jakoś z tym żyć. I tak rychtyk, to nawet już zech się do wszyskiego przizwyczajyla, ale jedna sprawa mynczy mie okropniście. Nie umia sie pogodzić z tym, że w tym roku nie bydzie mi dane iść do Najświynszej Paniynki na Jasno Gora.

Minoł już miesionc maj, wszysko już my wtedy wie-dzieli, kiedy, co i jako. Wszysko było dopnyte na ostatni knefel. Pomału już my żyli tym, że zaś pójdy my w prawie 200 osobowej grupie, kiero śpiywo, wychwało, dziynkuje i prosi. Rok w rok, zawsze o tej samej porze, 26 siyrpnia po rannej mszy, ruszali my spod kościoła w Rogowie, żeby iść te 135 km z uśmichym na gymbicze, z fajnymi ludziami kole siebie, tak dłogo, aż sie stanie przed Cudownym Obrazym. Wszysko moga Wom opowiedzieć, opisać, ale nie umia znojs takich słow, żeby powiedzieć jako to je, jak już sie je na miejscu. Chwila, momynt nie do opisano... Tyn kiery boł, wiy jako to je. A tyn kiery nie boł, żeby się dowiedzieć, musioł by som spróbować. To chyba na to sie najbrdzij czeko... Jak już się tam je i zajrzy sie prosto w oczy Czarnej Madonny – wszyski boleści mijajom, a jedno wiysz na pewno – za rok ZAŚ pójdziesz, NA PEWNO! Ale nie przyszło mi też to tak leko jak se myślicie. I choć jezech fes związano z kościołym, bo jakiś czas grałach na organach, to nigdy jakoś nie myślałach, żeby iść na ponć. A teraz kiedy jezech ŻYWOM KORONOM, bo taki je nasze rogowski hasło: *"Maryja jest naszą Królową, a my jesteśmy Jej żywą koroną"*, nie wyobrażom se jako to mo być, że nas tam w tym roku w Częstochowie nie bydzie. Myśla, że nie yno jo mom tako starość i chciałabych też wszyskich was, pontnikow i pielgrzymow zachyncić, żebyście się podzielyli z nami swoimi historiami, doświadczyniami, świadectwami, a mono i jaki zdjynci ciepniecie. Jak już ni mogymy tam być, to chocioż mogymy se pospominąć.

Zy mnom to było tak... Były wakacje, a przedy mnom ostatni rok szkoły i matura. I jedno popołudni zadzwoniyla do mie koleżanka ze szkoły i godo, czy by my nie poszły na ponć, pożykać o dobre wyniki z egzaminow. Padałach, że ja, idymy... a potym przyszło do mie, że jo chyba zgupła. Kaj jo tam tak daleko pójda, dyć jo se nie dom rady.

Wszysko bydzie mie boleć, byda sie zmierzlować i nie fajnego z tego nie bydzie. Dzisiaj wiy, że to było najgorsze coch se mogła wtedy pomyśleć. W końcu przyszło świynto Matki Bożej Częstochowskiej i my wyruszyli. Zaskoczono byłach tym, jak dużo ludzi idzie. Jak wszyscy przijyli mie, choby mie wieki znali. I najdziwniejsze było to, że mi sie fes podobało. Na drugi dziyn troszka już byłach podłomano, bo szlapy bolały okropniście, ale nie było tak źle, żeby nie dało sie nimi przebiyrać. Toż kilometr za kilometrym szło sie dali. I tak, w drugi dziyn na wieczor, zaczęli my sie integrować z innymi uczestnikami tej pielgrzymki. Przyszło nom to bez problemu. Tam żodyn nie zaglondół na to, jaki żeś je, jako wyglondosz, jak to w dzisiejszych czasach bywo, yno wszyscy byli jednóm grupom, kiero miała jedyn wspólny cel. No i musza dodać, że nie yno zech tam poznała ogromnie dużo fajnych znajomych, przijacioł, ale też moigo chłopca, z kierym razym pielgrzymujymy i wiy, że cały nasz poczontek na pewno boł zaplanowany kajś tam, na gorze, a pomogła w tym Matka Bosko z Częstochowy. I teraz koždy rok chodzimy razym, a myśla, że jak nasze dziolchy podro-snom, to też z nami tym piynkym szlakim powyndrujom. Terozki, jak se to wszysko spominomy, to sie śmiejymy, że szła zech na ponć, żeby żykać co bych zdała tyn egzamin dojrzałości czyli matura, ale jak sami widzicie, przyszło mi zdać nie yno matura, ale też znojs sie w nowym życiu, doj-rzeć, bo właśnie od tej pielgrzymki moi życi się cołkiym zmiyniły i tak już zech je żonom i matkom. Ale tak to je: *"Człowiek myśli, a Pan Bóg kryśli."* A co do moigo chłopca, to też by szło dużo napisać, ale po cichu to wom yno powiy tak: dobrze, że już wtedy my się nawzajem znodli... bo borok 13 razy musioł na ponć iść, żeby poznać 13 lot młodszo baba... a co by to było, jakby jeszcze dłoży musioł deptać, to jo ani nie chca wiedzieć.

Wspomniynia nie do zapomniynia... Już się zaś nie umia doczkać, kie wozymy gitary, mikrofony, nikiedy i bymbynki (a roz to i nawet akordeon z nami pielgrzymo-wo!) i pójdy my w słońcu czy w deszczu, wszysko jedno, bo nic nie wynagrodzi nom tego, jak się już tam dondzie i stanie u stóp Tej Najważniejszej, Tej, kierej się wszysko zawie-rzyło...

Agata Pawelec

Wiersz na Dzień Matki

Mamulko

Mamulko... Tyś mi życi darowała.
Mamulko... Tyś mie piyrso ukochała.
Mamulko... Tyś pod sercem mie nosiyla.
Mamulko... Tyś w maju świynto obchodziyla.

Dziynkuja Ci najpiynkij jak umia:
za to, żeś noce nieprzespala,
za to, żeś sie o mie najbardzij starała,
za to, że piyrsze myślisz o mie, nie o sobie,
za to, że wzor MATKI widza w Tobie,
za to, żeś mie żykać nauczyła,
za to, żeś mie rano na roraty budziyla.

Przeprosić też bych Cie chciała:
jednak nie zawsze zech Cie słochoła,

jednak czasu mało do Ciebie miałach,
jednak Ty zawsze Mamulko wiysz lepszy,
jednak człowiek czym starszy – mondrzejszy.

Ale czas mijo nieubłaganie.
Ni mosz pojyncia, jak to je fest fajnie.
Że jeszcze moga przis i poklachać,
dziynkować, a czasym też i przepraszzać.
A kiedy przidzie tyn przikry czas do mie,
że Cie Ponboczek zawoło do siebie,
to zajrzy czasym kajś miyndzy chmurami,
żebych wiedziła, że jeżes tu z nami.

Mamulko...

Agata Pawelec

Owoce Ducha Świętego

Niedawno przeżywaliśmy Uroczystość Zesłania Ducha Świętego oraz Uroczystość Trójcy Przenajświętszej. Był to czas szczególnego zwrócenia się w stronę Trzeciej Osoby Boskiej i otwarcia się na Jej działanie. Duch Święty – na każdego, kto się na Niego otwiera – zlewa wiele darów, łask i charyzmatów. Pomagają one człowiekowi w poznawaniu i wypełnianiu woli Bożej w swoim codziennym życiu. Pomagają także wytrwać człowiekowi w łasce Bożej oraz pokonać ludzkie słabości.

W Księdze proroka Izajasza (por. Iz 11, 2) jest mowa o **siedmiu Darach Ducha Świętego**, którymi są: **dar mądrości, rozumu, umiejętności, rady, męstwa, pobożności i bojaźni Bożej**.

O charyzmatach, przez które działa Duch Święty w Kościele na wiele sposobów, pisze święty Paweł w Pierwszym Liście do Koryntian: „*Różne są dary łaski, lecz ten sam Duch; różne też są rodzaje posługiwania, ale jeden Pan; różne są wreszcie działania, ale ten sam Bóg, sprawca wszystkiego we wszystkich. Wszystkim zaś objawia się Duch dla [wspólnego] dobra. Jednemu dany jest przez Ducha dar mądrości słowa, drugiemu umiejętność poznawania według tego samego Ducha, innemu jeszcze dar wiary w tymże duchu, innemu łaska uzdrawiania w jednym Duchu, innemu dar czynienia cudów, innemu proroctwo, innemu rozpoznawanie duchów, innemu dar tłumaczenia języków*” (1 Kor 12, 4-10).

Działanie Ducha Świętego i efekt Jego wpływu na osobowość człowieka poznajemy po owocach Ducha Świętego. Często zdarza nam się mylić, bądź też nie dostrzegać różnicy pomiędzy darami Ducha Świętego z Jego owocami. Różnica jest duża.

Dary wskazują na pracę, do której zostaliśmy powołani, zaś owoce Ducha na postawę, która powinna nam towarzyszyć. Po owocach człowiek poznaje, że Duch jest obecny w jego życiu i sercu. Święty Paweł w Liście do Galatów (Ga 5, 22) wymienia **dziewięć owoców Ducha Świętego: miłość, radość, pokój, cierpliwość, uprzejmość, dobroć, wierność, łagodność i opanowanie**. Z kolei tradycja Kościoła wymienia ich dwanaście. Ujęte są one w Katechizmie Kościoła Katolickiego jako: miłość, radość, pokój, cierpliwość, uprzejmość, dobroć, wspaniałość, łaskawość, wierność, skromność, wstrzemięźliwość, czystość. (KKK 1832).

Można też powiedzieć, że owoce Ducha Świętego to cechy, którymi winni się charakteryzować dojrzały chrześcijanin, to doskonałości, które Duch Święty kształtuje w człowieku.

Miłość jest tym owocem, który ma zmieniać nasze życie, zwłaszcza relacje z ludźmi. Sprawia ona, że człowiek kieruje się dobrem innych, a nie własnym, akceptuje innych ludzi takimi, jakimi są, pomimo różnic i wad.

Radość to owoc wypływający z serca silnie złączonego z Bogiem. Szczere sprawianie komuś radości powoduje, że czujemy w sercu autentyczne spełnienie.

Pokój, który wlewa w nasze serca Duch Święty podczas każdej modlitwy owocuje w budowaniu dobrych relacji z Bogiem i drugim człowiekiem. Pomaga w dążeniu do zgody, w unikaniu sporów i kłótni. Mając pokój serca, zupełnie inaczej patrzymy na ludzi.

Cierpliwość objawia się jako spokojne znoszenie wszelkich niedogodności życia, cierpienie i trosk. Okazywanie cierpliwości wobec ludzi, zwłaszcza tych, którzy postępują inaczej niż powinni, nie jest proste, ale właśnie w tym pomaga Duch Święty. Cierpliwość jest owocem zaufania Bogu i miłości do Niego oraz do całego Jego stworzenia.

Uprzejmość jest owocem, który sprawia, że człowiek właściwie zachowuje się w stosunku do drugiego człowieka. Jest w stanie przezwyciężyć swój egoizm i ambicję. Uprzejmość to okazywanie życzliwości ludziom. Okazywanie miłości w drobnych gestach i słowach na co dzień. Zarówno względem tych, których kochamy, jak i tych, których kochamy wciąż za mało. Uprzejmość jako owoc Ducha Świętego ma służyć drugiemu człowiekowi w imię Boga.

Dobroć to chęć pomocy innym. Jesteśmy wezwani do tego, aby innym okazywać dobro w sposób sprawiedliwy, doceniać w bliźnim jego zalety i milczeć o jego słabościach, jeśli nie zachodzi konieczność wyjawienia ich. Należy dobrze mówić o drugim człowieku i nie czynić wobec niego nic złego. Jezus uczy nas, jak okazywać dobro w sposób mądry, bez uprzedzeń, faworyzowania i kalkulacji czy nam się to

opłaca. Chociaż dobroć to nie naiwność i musi mieć czasem pewne granice, to jednak mimo wszystko warto być dobrym. Prawdziwa dobroć płynie z serca otwartego na Boga i działanie Ducha Świętego.

Wierność to stałość przekonań, również w życiu duchowym. Wiele zyskamy, gdy w mocy Ducha Świętego będziemy wierni ludziom, wartościom i codziennym obowiązkom. Wierność nie jest nudna. Jest trudna, a jej owoce często widać dopiero po latach – owocuje po latach.

Łagodność jest owocem, dzięki któremu człowiek trzyma na wodzy swoją grzeszną naturę, nie wznieca konfliktów i utrzymuje zgodę z bliźnimi. Jeśli łagodność wypływa z posłuszeństwa i miłości wobec Pana Boga, pomaga w budowaniu zaufania i owocnych relacji z ludźmi. Łagodność to nie to samo co uległość i brak własnego zdania. Przejawia się ona w delikatności, cichości, skromności, takcie i dobrym traktowaniu innych. Warto ją pielęgnować i mądrze nią obdarzać innych. Łagodność nieraz pomaga skruszyć nawet wiele twardych serc.

Opanowanie dotyczy naszego wnętrza. O ile cierpliwość działa na zewnątrz i często wobec drugiego człowieka, to opanowanie jest w naszym wnętrzu. Pozwala nam zachować umiar, opanować zmysły, pomaga nam również wygaszać negatywne emocje, zwłaszcza w trudnych, napiętych sytuacjach i relacjach z drugim człowiekiem. Pozwala nam zwyciężać duchowo nad naszymi emocjami.

Owoce Ducha Świętego w naszym życiu są owocami życia wiarą. Odzwierciedlają proces rozwoju duchowego w naszym życiu i stałego oddawania się Jezusowi i Duchowi Świętemu. Wydając owoce Ducha Świętego, stajemy się wiarygodnymi dziećmi Bożymi i wnosimy w życie codzienne wiele dobra. Dzięki tym owocom możemy budować piękniejsze relacje z innymi ludźmi. Wydawajmy więc dobre owoce, otwierając się stale na Ducha Świętego.

oprac. A. R.

źródło: www.sluzebniczki.pl, www.deon.pl,
www.eszkola.pl, www.opoka.pl, www.wiara.pl

Regulamin Cmentarza Parafialnego w Skrzyszowie - część I

Kościół zawsze uważał zarówno cmentarze, jak i poszczególne groby, gdzie spoczywają ciała zmarłych, za miejsca święte. Prawo kanoniczne określa: *"Miejscami świętymi są te, które przez poświęcenie lub błogosławieństwo dokonane według przepisów ksiąg liturgicznych, przeznacza się do kultu Bożego lub na grzebanie wiernych"* (kan. 1205 Kodeksu prawa kanonicznego). Cmentarz jest miejscem ciszy, modlitwy i zadumy, należy więc zachować spokój i uszanować jego świętość. Ciała wiernych, których Bóg powołał do siebie, oczekują tutaj na dzień zmartwychwstania. Celem zapewnienia im należynej czci oraz dla porządku i utrzymania właściwego stanu estetycznego, powierza się te cmentarze wraz z ich urządzeniami szczególnej dbałości osób wykonujących na ich terenach prace i odwiedzających groby bliskich, nakazuje się także stosowanie poniższego regulaminu.

ROZDZIAŁ 1. PRZEPISY OGÓLNE

§ 1

Na użytek niniejszego regulaminu przyjmuje się następujące definicje:

1. *Zarządzanie cmentarzem*: usługi cmentarne i organizowanie usług cmentarnych, do których należy: przyjmowanie zwłok do pochowania i zawieranie umów o użytkowanie grobu, przyjmowanie ofiar cmentarnych, prowadzenie przewidzianej prawem ewidencji i dokumentacji, utrzymanie porządku, wykonywanie wszelkich prac związanych z ogrodzeniem, zagospodarowaniem i utrzymaniem terenu cmentarza – które to czynności należą do kompetencji zarządcy cmentarza.
2. *Usługi pogrzebowe*: eksportacja zwłok z miejsca zgonu do miejsca przechowywania, przewóz zwłok w kraju i za granicą, przechowywanie zwłok, przygotowanie zwłok do pogrzebu, przygotowanie miejsca na cmentarzu, wykonywanie (kopanie i zasypywanie) grobu, transport zwłok z miejsca przechowywania do kaplicy cmentarnej, załatwianie wszelkich spraw związanych z pochówkiem, pochówek z asystą pogrzebową, uformowanie grobu, ekshumacja zwłok i szczątków ludzkich, spopielenie oraz murowanie komór grobowych, sprzedaż akcesoriów pogrzebowych.
3. *Dysponent grobu*: osoba, która złożyła ofiarę za miejsce grzebalne i jest uprawniona do podejmowania decyzji w sprawie grobu, jako posiadająca prawo do grobu.
4. *Prawo do grobu*: określenie zakresu, czyli przedmiotu osobistych i materialnych uprawnień najbliższej rodziny, wobec miejsca pochowania bliskiej osoby.

§ 2

Właścicielem i zarządcą cmentarza jest parafia św. Michała Archanioła w Skrzyszowie (44-348 Skrzyszów, ul. Wyzwolenia 39, tel. 32 4726608), na której spoczywa obowiązek zachowania katolickiego charakteru cmentarza i jego utrzymania, zgodnie z przeznaczeniem.

§ 3

Parafia jest właścicielem gruntów, drzewostanu i grobów, jako ściśle związanych z gruntem oraz wszystkich urządzeń znajdujących się na terenie cmentarza. Za właścicieli nagrobków uważa się dysponentów grobów.

§ 4

Bieżące zarządzanie cmentarzem wykonuje proboszcz lub administrator parafii.

§ 5

1. Wszystkie sprawy związane z pogrzebem i cmentarzem załatwiane są w kancelarii parafialnej.
2. Księgi cmentarne i plan graficzny cmentarza są przechowywane w kancelarii parafialnej.

ROZDZIAŁ 2. POSTANOWIENIA PORZĄDKOWE

§ 6

Cmentarz otwarty jest całą dobę.

§ 7

Wszyscy uczestnicy ceremonii pogrzebowych oraz osoby przebywające na cmentarzu są zobowiązane do przestrzegania regulaminu cmentarza i zarządzeń jego zarządcy.

§ 8

Osoby przebywające na terenie cmentarza zobowiązane są do poszanowania świętości miejsca, do zachowania ciszy i szacunku należnego osobom zmarłym oraz do dbania o czystość i porządek. Dzieciom wolno przebywać na cmentarzu tylko pod opieką dorosłych.

§ 9

W szczególności niedozwolone jest na terenie cmentarza: zakłócanie ciszy, porządku i powagi miejsca, przebywanie w stanie nietrzeźwym, spożywanie napojów alkoholowych i środków odurzających, palenie papierosów, wprowadzanie zwierząt, niszczenie zieleni, niszczenie lub samowolne przemieszczanie elementów małej architektury, prowadzenie akwizycji, umieszczanie reklam i rozkładanie wizytówek, prowadzenie handlu, zabudowanie grobu wykraczające poza powierzchnię miejsca grzebalnego, samowolne wykonywanie prac budowlanych i kamieniarskich, ustawianie bez zgody zarządcy cmentarza ławek, ogrodzeń, sadzenie drzew i krzewów, utwardzanie gruntu wokół miejsc grzebalnych i tym podobne, usuwanie lub niszczenie na grobach tablic i napisów dotyczących osób tam pochowanych, zbieranie wszelkiego rodzaju roślin, sztucznych kwiatów, wiązanek i zniczy z cudzych grobów, wjeżdżanie pojazdami mechanicznymi i rowerami bez zgody zarządcy cmentarza, chodzenie po urządzonych miejscach grzebalnych, wyrzucanie śmieci w miejscach niedozwolonych, wyrzucanie śmieci niepo pochodzących z cmentarza, wypalanie śmieci.

§ 10

1. Zużyte kwiaty, wieńce, znicze szklane i plastikowe należy zabierać do kublów domowych, wyjątkowo w razie niemożności składać je można do wyznaczonych w tym celu pojemników.
2. W pojemnikach tych zabrania się składowania odpadów po robotach kamieniarskich i budowlanych.
3. W pojemnikach tych zabrania się składowania odpadów i śmieci nie pochodzących z cmentarza.

§ 11

Dysponent grobu jest zobowiązany do troski o stan i wygląd grobu, nagrobka oraz bezpośredniego obejścia grobu.

§ 12

1. Zarządca cmentarza powinien dokonać ubezpieczenia cmentarza od odpowiedzialności cywilnej.
2. Ubezpieczenia poszczególnych obiektów cmentarnych (grobów, nagrobków, pomników i tym podobnych) od aktów wandalizmu, przypadkowego uszkodzenia lub zniszczenia, mogą dokonywać indywidualnie osoby sprawujące nad nimi pieczę.

3. Za zniszczenia i szkody powstałe w związku z działaniem sił przyrody, kradzież i aktami wandalizmu, zarządca cmentarza nie ponosi odpowiedzialności.

§ 13

Kształt nagrobków i pomników, umieszczone na nich napisy i użyta symbolika, nie mogą naruszać wyznaniowego charakteru cmentarza.

§ 14

W przypadku powstania zniszczeń lub szpecących uszkodzeń nagrobka bądź pomnika, dysponent grobu jest zobowiązany do wykonania naprawy. W razie potrzeby, dysponent jest wezwany do wykonania naprawy i to w terminie określonym w wezwaniu. Jeżeli naprawa nie zostanie wykonana, zarządca cmentarza jest upoważniony do zlecenia rozebrania nagrobka lub pomnika, a dysponent nie ma prawa do odszkodowania.

§ 15

1. Korzystający z basenów cmentarnych zobowiązani są czerpać wodę czystymi konewkami, które należy umieścić z powrotem przy tym basenie, z którego zostały zabrane.
2. Zabrania się czerpania wody brudnymi naczyniami, jak również mycia brudnych narzędzi w basenach, zarówno przez osoby indywidualne, jak przez pracowników firm wykonujących usługi na cmentarzu.

ROZDZIAŁ 3. ZASADY WYKONYWANIA PRAC I USŁUG PRZEZ PODMIOTY NIEZALEŻNE OD ZARZĄDCY CMENTARZA

§ 16

Usługi i prace kamieniarskie przy grobach mogą być wykonywane tylko w dni robocze, od poniedziałku do piątku, w godzinach od 8.00 do 15.00, po uprzednim uzyskaniu zgody zarządcy cmentarza i zgłoszeniu zakresu prac w biurze cmentarza.

§ 17

Wykonywanie wszelkich prac na terenie cmentarza – w szczególności w zakresie usług pogrzebowych, prac kamieniarskich, murarskich, rozbiórkowych, konserwatorskich, brukarskich, stawiania rzeźb, montażu ławek, dokonywania nasady drzew lub krzewów, opieki nad grobami – wymaga uzyskania na piśmie od zarządcy cmentarza pozwolenia na wykonanie usługi.

§ 18

Zarządca cmentarza lub osoby upoważnione przez niego, mają prawo do kontroli dokumentu uwierzytelniającego prowadzenie działalności gospodarczej oraz zlecenia na organizację pogrzebu lub usług cmentarnych.

§ 19

Wykonawcy zobowiązani są do zachowania czci wobec osób zmarłych oraz powagi miejsca kultu religijnego, a w szczególności swoimi działaniami nie mogą w jakikolwiek sposób zakłócać przebiegu uroczystości pogrzebowych.

§ 20

Wykonawcy ponoszą pełną odpowiedzialność za wszelkie szkody i straty wyrządzone w mieniu cmentarza i osób trzecich oraz zobowiązani są do naprawienia wyrządzonej przez siebie szkody i zadośćuczynienia osobom poszkodowanym. Wykonawcy ponoszą wyłączną odpowiedzialność za działania i zaniechania swoich pracowników, realizujących prace i usługi na terenie cmentarza.

§ 21

W przypadku stwierdzenia przez zarządcę cmentarza: rażących uchybień przy wykonywaniu prac lub usług bądź nieprzestrzegania przez wykonawcę postanowień regulaminu, albo uchybienia wymogom liturgii i zasadom obowiązującym w miejscu świętym, zarządca cmentarza może zastosować wobec takiego wykonawcy czasowy lub stały zakaz działalności na cmentarzu.

§ 22

1. Na ustawienie nagrobka konieczne jest uzyskanie pozwolenia zarządcy. W biurze należy przedstawić zarządcy projekt rysunkowy, celem stwierdzenia, czy odpowiada wymogom przepisów o zakładaniu i pielęgnowaniu cmentarzy.
2. Projekt zagospodarowania grobu i jego otoczenia może obejmować jedynie wymiar placu miejsca grzebalnego.
3. Zezwolenia są uzyskiwane przez rodzinę pochowanej osoby lub osobę upoważnioną – te osoby uiszczają należną ofiarę.
4. Uzyskane pisemne zezwolenie, należy przekazać zakładowi kamieniarskiemu przed przystąpieniem do wykonania dzieła, ten zaś oddaje dokument zarządcy przed wejściem na teren cmentarza, celem wykonania zleconego dzieła. Wejście na teren cmentarza, nawet w celu kontynuowania usługi przy tym samym dziele (w odstępach jedno lub wielodniowych), należy każdorazowo zgłaszać u zarządcy cmentarza.
5. Wykonawcy usług kamieniarskich zobowiązani są – na wezwanie zarządcy cmentarza lub osób przez niego upoważnionych – okazać pozwolenie na prowadzenie prac kamieniarskich. W przypadku braku pozwolenia na prowadzenie prac kamieniarskich, zarządca cmentarza ma prawo zabronić wykonywania usług kamieniarskich i nakazać opuszczenie terenu cmentarza, a w razie potrzeby wezwać odpowiednie służby porządkowe lub policję.
6. Po zakończeniu robót wykonawca zobowiązany jest do niezwłocznego uprzątnięcia terenu z wywozem wszystkich materiałów i odpadów powstałych po robotach. Zakazane jest wrzucanie jakichkolwiek odpadów budowlanych do kublów cmentarnych lub pozostawienie ich w jakimkolwiek miejscu cmentarza oraz mycia narzędzi w basenach cmentarnych lub czerpania z nich wody brudnymi czepakami.

§ 23

W sprawach nieuregulowanych w niniejszym regulaminie, mają zastosowanie przepisy prawa kanonicznego oraz normy prawa polskiego.

c.d.n.

ks. W.T.

GODZINY OTWARCIA KANCELARII PARAFIALNEJ

Poniedziałek
Wtorek
Środa

8.00 – 9.00 i 16.00 – 17.00
nieczynne
8.00 – 9.00 i 18.00 – 19.00

Czwartek
Piątek
Sobota

nieczynne
16.00 – 17.00
nieczynne

Kącik modlitewny

*Strzeż mnie Stróżu, mój Aniele,
strzeż mnie Matko Boga mego,
bym dziś Boga kochał wiele
i unikał grzechu złego.
Mym rodzicom zmiłowanie
daj najlepszy Jezu Panie.*

*Daj, bym zawsze, daj, bym wszędzie
w dobrych dzieciach
mógł stać rzedzie,
co rodziców swych słuchają,
ich nauki pamiętają.
Jezu dzieckiem Twoim pragnę być
i dla Ciebie tylko żyć.*

*modlitwy
przekazywane
z pokolenia
na pokolenie
Gertruda
Folwarczny*

W ostatnim czasie:

Przez Chrzt Świąty do naszej Wspólnoty Kościoła włączone zostały:

Pola Anastazja Canibol - c. Wojciecha i Aleksandry

Julita Łucja Kożuch - c. Bartosza i Patrycji

Agata Maria Gruszka - c. Łukasza i Karoliny

**Pierwszą Rocznicę Urodzin
i Chrztu Świętego obchodzili:**

Matylda Czapka

Franciszek Koziarski

Requiescat in pace...

Maria Rek lat 76

Parafia św. Michała Archaniola w Skrzyszowie
ul. Wyzwolenia 39, 44-348 Skrzyszów
ING Bank Śląski 40 1050 1403 1000 0023 0745 8881
tel. (32) 47 26 608
e-mail: witold.tatarczyk@katowicka.pl
<http://www.skrzyszow-parafia.pl>

Bieżący numer gazetki współtworzyli: ks. Witold Tatarczyk,
s. M. Ryszarda, Gertruda Folwarczny, Lidia Dziewior,
Anna Robak, Agata Pawelec, Agnieszka Fromme, „FotoFranek”,
Kacper Przybyła, rodzina Salamon, Celina Burda.
skład: Rela & Cela e-mail: 480402@gmail.com
Druk: Drukarnia „LEGIS” Wodzisław Śl. ul. Jastrzębska 157

Jubilaci i Solenizanci:

***Teresa Chinc**
80. Rocznicą Urodzin*

***Krystyna Walter**
80. Rocznicą Urodzin*

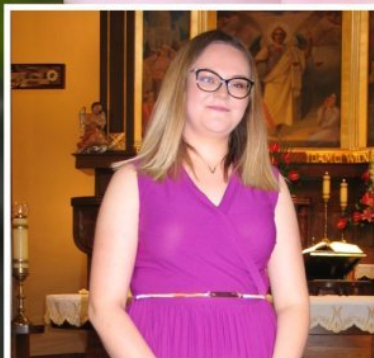
***Zygmunt Skupień**
70. Rocznicą Urodzin*

***ks. proboszcz Witold Tatarczyk**
57. Rocznicą Urodzin*

***Krzysztof Wija**
50. Rocznicą Urodzin*

***Karolina Gruszka**
25. Rocznicą Urodzin*

***Marzena i Mirosław Kopiec**
30. Rocznicą Małżeństwa*

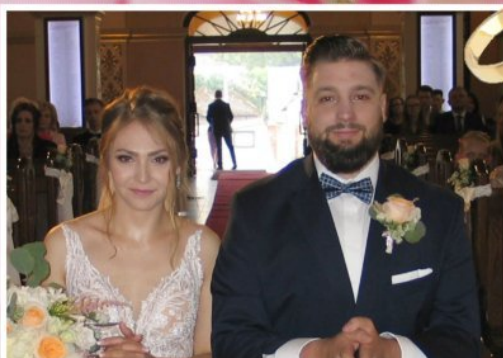

***Tatiana i Olgierd Grzonka**
25. Rocznicą Małżeństwa*

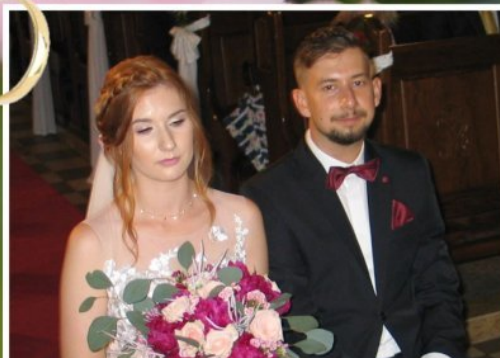

***Anita i Robert Zajęc**
15. Rocznicą Małżeństwa*

Sakramentalny Związek Małżeński zawarli:

Ewelina Oszek - Piotr Zamożniak

Marta Nowacka - Dawid Ostrzolek